

PARAULES DE VIDA

El dret dels pares a l'educació dels seus fills

Durant aquestes setmanes les famílies heu de prendre decisions sobre l'educació dels vostres fills per al pròxim curs escolar. Les opcions que preneu són importants per al seu futur i, per això, teniu una gran responsabilitat. Des del punt de vista moral, l'educació dels fills és un deure fonamental del qual els pares no us podeu desentendre. Estem també davant un dret que les autoritats públiques han de respectar i animar als ciutadans a exercir-lo. En el cas que uns pares no complisquen el seu deure, l'Estat té la missió de garantir que tots els xiquets i joves puguin accedir a l'educació amb la mateixa dignitat.

L'autoritat pública té també la missió de garantir que en tots els centres escolars s'eduquen en els valors que assegurin la convivència pacífica entre els ciutadans, respectant la llibertat religiosa de les famílies i les opcions ètiques que es deriven de la fe. També ha de vetllar perquè en els programes de les distintes matèries s'ensenyen els continguts que assegurin un progrés en el coneixement i en la formació intel·lectual des de les exigències del moment cultural que vivim. Per tant, es pot afirmar que els fills no són propietat dels pares,

perquè aquests no poden decidir-ho tot sobre ells.

El dret dels pares a educar els fills segons les seues conviccions morals i religioses, exigeix que les autoritats públiques respecten la llibertat per escollir el centre que consideren més adequat i respectuós amb la seua fe. També aquells que trien centres públics han de tenir la garantia que les seues creences seran respectades. A més, tots han de tenir la possibilitat de rebre un ensenyament de la pròpia religió en els diferents nivells educatius, que els ajudi a descobrir que no hi ha oposició entre la ciència i la fe, a adquirir una visió de les realitats humanes d'acord amb les pròpies creences, i a co-

nèixer els valors morals que naixen d'aquestes. Quan l'Estat posa dificultats a les famílies i vol decidir sobre continguts antropològics i morals que guarden relació amb les creences religioses, s'extralimita en les seues atribucions. Els fills, que no són propietat absoluta dels pares, tampoc són un objecte en mans de l'Estat per a què pensen com volen els poders públics de cada moment.

La llibertat dels pares per educar els seus fills exigeix la possibilitat de què altres institucions puguin crear i posar al servei de

la societat centres educatius, amb una identitat pròpia reflectida en el seu ideari, als quals tots puguin accedir lliurement. Cap pare pot ser obligat a portar els fills a un centre que educa segons unes conviccions que no comparteix. I si decideix fer-ho té l'obligació de respectar la identitat del centre. L'Estat té el deure de garantir aquesta llibertat i d'assegurar que la identitat pròpia dels centres educatius d'iniciativa social és respectada. Estem davant un dret que naix i es fonamenta en altres més bàsics: la llibertat de pensament, de consciència i de religió. Us convido a exercir els vostres drets amb responsabilitat.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Missatge de l'Església al servei del món i de la humanitat

El Concili va llançar als membres de l'Església al servei del món i de la humanitat, al diàleg, a la recerca, a l'honestat intel·lectual, al servei de la justícia i la veritat, a no descuidar la cura integral de la persona i de la Creació. Encara que sigui una mica llarg vull recordar part del missatge que el papa Pau VI va dirigir als homes de ciència en la clausura del Concili perquè em sembla suggeridor i esperançador. Crec que és un missatge generador d'oportunitats:

«Una salutació especial per a vosaltres, els cercadors de la veritat; a vosaltres, els homes del pensament i de la ciència, els exploradors de l'home, de l'univers i de la història (...). Som els amics de la vostra vocació d'investigadors, aliats de les vostres fatigues, admiradors de les vostres conquestes i, si cal, con-

soladors dels vostres desànim i fracassos. També, doncs, per a vosaltres tenim un missatge, i és aquest: continueu buscant sense cansar-vos, sense desesperar mai de la veritat. Recordeu la paraula d'un dels vostres grans amics, sant Agustí: «Busquem amb afany de trobar i trobarem amb el desig de buscar encara més» (...). Però no ho oblideu: si pensar és una gran cosa, pensar abans de res és un deure; desgraciat d'aquell que tanca voluntàriament els ulls a la llum. Pensar és també una responsabilitat: ai d'aquells que enfosqueixen l'esperit per milers d'artificis que li deprimeixen, el fan superb, l'enganyen, el deformen! Quin és el principi bàsic per als homes de ciència sinó esforçar-se per pensar bé? (...). Mai, potser, gràcies a Déu, ha aparegut tan clara com avui la possibilitat d'un profund acord entre la veritable ciència

i la veritable fe, una i altra al servei de l'única veritat. No impediu aquesta preuada trobada. Tingueu confiança en la fe, aquesta gran amiga de la intel·ligència. Il·lumineu-vos en la seva llum per descobrir la veritat, tota la veritat. Tal és el desig, l'alè, l'esperança que us expressen, abans de separar-se, els Pares del món sencer, reunits a Roma en Concili.»

Del «Missatge als homes del pensament i de la ciència», 8 de desembre de 1965, pàg. 92, I Congrés Mundial de Bioètica

Margarita Bofarull, rscj

Fragment de la ponència «Bioètica del Concilio Vaticano II hasta hoy: oportunidades y límites». I Congrés Mundial de Bioètica, El Escorial, 2017.

PALABRAS DE VIDA

El derecho de los padres a la educación de sus hijos

Durante estas semanas las familias deberéis tomar decisiones sobre la educación de vuestros hijos para el próximo curso escolar. Las opciones que tomaréis son importantes para su futuro y, por ello, tenéis una gran responsabilidad. Desde el punto de vista moral, la educación de los hijos es un deber fundamental del que los padres no os podéis desentender. Estamos también ante un derecho que las autoridades públicas deben respetar y animar a los ciudadanos a ejercerlo. En el caso de que unos padres no cumplan su deber, el Estado tiene la misión de garantizar que todos los niños y jóvenes puedan acceder a la educación con la misma dignidad.

La autoridad pública tiene también la misión de garantizar que en todos los centros escolares se eduque en los valores que aseguran la convivencia pacífica entre los ciudadanos, respetando la libertad religiosa de las familias y las opciones éticas que se derivan de la fe. También debe velar para que en los programas de las distintas materias se enseñen los contenidos que aseguran un progreso en el conocimiento y en la formación intelectual desde las exigencias del momento cultural que vivimos. Por tanto, se puede afirmar que los hijos no son propiedad de los padres, porque estos no pueden decidirlo todo sobre ellos.

El derecho de los padres a educar a los hijos según sus convicciones morales y religiosas, exige que las autoridades públicas respeten la libertad para elegir el centro que consideren más acorde y respetuoso con su fe. También quienes eligen centros públicos deben tener la garantía de que sus creencias serán respetadas. Además, todos deben tener la posibilidad de recibir una enseñanza de la propia religión en los distintos niveles educativos, que les ayude a descubrir que no hay oposición entre la ciencia y la fe, a adquirir una visión de las realidades humanas acorde con las propias creencias, y a conocer los valores morales que nacen de las mismas. Cuando el Estado pone dificultades a las familias y quiere decidir sobre los contenidos antropológicos y morales que guardan relación con las creencias religiosas, se extralimita en sus atribuciones. Los hijos, que no son propiedad absoluta de los padres, tampoco son un objeto en manos del Estado para que piensen como quieren los poderes públicos de cada momento.

La libertad de los padres para educar a sus hijos exige la posibilidad de que otras instituciones puedan crear y poner al servicio de la sociedad centros educativos, con una identidad propia reflejada en su ideario, a los que todos puedan acceder libremente. Ningún padre puede ser obligado a llevar a sus hijos a un centro que educa según unas convicciones que no comparte. Y si decide hacerlo tiene la obligación de respetar la identidad del centro. El Estado tiene el deber de garantizar esta libertad y de asegurar que la identidad propia de los centros educativos de iniciativa social es respetada. Estamos ante un derecho que nace y se fundamenta en otros más básicos: la libertad de pensamiento, de conciencia y de religión. Os invito a ejercer vuestros derechos con responsabilidad.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Sopar de la Fam i Bingo Solidari als «Dolors»

Un any més, la Parròquia Mare de Déu dels Dolors de Tortosa ha viscut amb intensitat la crida de Mans Unides a mostrar-nos solidaris amb els més desfavorits.

El diumenge 9 a l'Eucaristia, una missionera laica d'OCASHA, Silvia Heredia, de la Diòcesi d'Oriola-Alacant, explicà la seva experiència a Hondures. Ho havia fet també als joves que es preparen per a la Confirmació.

La singularitat de la nostra parròquia es mostrà un cop més en l'organització del Sopar de la Fam i Bingo Solidari a favor de Mans Unides.

El Sr. Rector va escriure una carta personalitzada als establiments de la zona del Temple, explicant-los l'objectiu de la campanya i convidant-los a col·laborar aportant algun obsequi per al Bingo. Gairebé cinquanta establiments comercials hi van respondre positivament amb regals molt valuosos. Així s'ampliava la crida solidària no només als participants a l'Eucaristia sinó també a tota persona de bona voluntat i sensibilitat efectiva. Quedi constàn-

cia que els obsequis aportats pels establiments van ser extraordinaris.

L'equip parroquial va preparar amb molt d'interès i esforç la jornada.

El divendres 21, a les 20.15 h, Mn. Arín donava

la benvinguda als gairebé 150 fidels i presentava a la nova presidenta diocesana de Mans Unides, Cristina, que amb dinamisme explicà el projecte concret d'enguany. Posteriorment, els joves repartiren el Sopar de la Fam, a la vegada hi aportava cadascú la voluntat com a «preu».

Finalment començà l'animada sessió de Bingo on podien endur-se per exemple una bicicleta o altres premis com menjar en restaurants del barri.

La col·lecta a la Missa dominical va recaptar 1.003,98 €; el Sopar de la Fam 406,30 €; i els cartons del Bingo Solidari 607,35 €.

Així l'aportació de la parròquia a la Campanya 2020 de Mans Unides ha estat un total de 2.017,63 €.

Consell Parroquial dels Dolors, Tortosa

Celebració del Dimecres de Cendra a la Catedral de Tortosa

El 26 de febrer, Dimecres de Cendra, se celebrà a la Catedral una Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, i concelebrada per Mn. Josep M. Membrado, Mn. Josep Alanyà i Mn. Rafel Prades, qui dirigí els cants. Amb aquesta celebració s'inicia la Quaresma, temps en què som cridats a la conversió, a reconciliar-nos amb Déu i els germans. Cal acceptar i agrair aquesta oportunitat que el Senyor ens ofereix per fer camí cap a la Pasqua.

El Sr. Bisbe inicià l'homilia saludant els sacerdots concelebrants i a tots els fidels, de manera especial al grup de xiquets de catequesi de la Parròquia Sant Jaume Apòstol de Tortosa. Després de l'homilia beneí la cendra, signe de la fragilitat humana i de la conversió.

En acabar la celebració els xiquets, acompanyats de les seues catequistes, van anar a la capella de la Mare de Déu de la Cinta. Una catequista els va fer algunes explicacions i van cantar l'himne. Abans d'acomiar-se van fer-se una foto amb el Sr. Bisbe, Mn. Membrado i les catequistes.

Que aquest temps de Quaresma que avui hem començat, ens ajude a caminar amb el desig de ser més bons i esperançats cap a la Pasqua de Resurrecció.

Maria Joana Querol Beltrán

AGENDA

Diumenge 5, Catedral, a les 11.30 h, benedicció de Rams a l'absis, processó i missa. / Tortosa, a les 20 h, processó de la Passió.

Neteja i restauració de la imatge processional de la Mare de Déu de la Cinta

El dijous 5 de març, al vespre, en un acte senzill i entranyable, en presència de membres del Capítol Catedral, de la Reial Arxiconfraria i de la Cort d'Honor, així com de fidels devots, el degà del Capítol, M.I. Arín, començà recordant que el signe distintiu de la identitat cristiana és la fe en l'Encarnació del Fill de Déu: per això l'amor i devoció a la Mare del Déu fet home és nota essencial de tot cristià. No es pot ser cristià sense estimar filialment a la Mare de Déu. L'amor devot a la Verge Maria es diversifica en múltiples advocacions, marcades per la història concreta de cada cristià en el seu entorn, com ho és pels tortosins la multiseccular devoció a la Mare de Déu de la Cinta.

La seva imatge de plata del s. XVIII, obra de l'escultor Francesc Via, que obre la solemne Processó de la Cinta, necessitava una bona neteja. El canonge-arxiver, M.I. Alanyà, explicà la història de la seva construcció.

Tècnics del Centre de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat a Valldoreix van explicar els treballs que s'hi faran durant un mes.

Cantant l'himne dels «Fills de la terra tortosina» vam acomiadar la imatge, tenint ben dins del cor la persona de la Mare de Déu.

Degà del Capítol Catedral

25 ANYS CPT

«El repte de l'Església és la confrontació amb els valors de la modernitat»

ANTONI CALVÓ ESPIGULÉ

Antoni Calvó Espigulé és un empresari de la construcció, actualment jubilat. Va participar al Concili Provincial Tarraconense com a president del Consell de Laics del Bisbat de Girona.

Quin record en guarda de la seva participació al Concili Provincial Tarraconense?

Fou una experiència forta i pràctica de comunió eclesial, inesborrable i de difícil comunicació. Uns mesos de treball intens, de molta responsabilitat, compensat per la coneixença de moltes persones d'arreu de Catalunya, de procedència i de punts de vista molt diversos, però amb inquietuds similars, amb qui debatèrem amb total llibertat.

Quina valoració en fa de les conclusions acordades?

Valoro d'una manera molt especial la primera resolució, la que per a molts era coneguda com el «davantal», perquè és la clau d'interpretació de totes les altres resolucions, i que fou pràcticament redactada per l'aula conciliar, amb la suma de moltes i diverses aportacions, i perquè fou l'única que votàrem conjuntament els membres conciliaris, amb vot consultiu, i els bisbes, amb vot deliberatiu.

Quins nous reptes té l'Església a casa nostra de cara al futur?

El principal repte de l'Església en general, no només la de casa nostra, és la inculturació en la nostra societat actual, moderna o postmoderna, i la confrontació amb els valors d'aquesta modernitat: racionalitat, esperit crític, emancipació de la ciència i de la tècnica; de la política i de la moral; democratització, igualtat de gènere, consciència ecològica...

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setm.) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé, més breu: 13,41c-62) / Sl 22 / Jo 8,1-11]. Sant Quirí, tribú romà, màrtir, pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jo 8,21-30]. Sant Benjamí, diaca i màrtir (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, verge romana i màrtir; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

ABRIL

1. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3,52-56 / Jo 8,31-42]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; sant Nuño Álvares Pereira, rel. carmelita.

2. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jo 8,51-59]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

3. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jo 10,31-42]. Sant Sixt I, papa

(romà, 115-125) i màrtir; sant Nicetas, abat.

4. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56]. St. Plató, abat; St. Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. ■ Diumenge vinent, Rams, Passió del Senyor (lit. hores: 2a setm.) [Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mt 26,14-27,66 (o bé, més breu: 27,11-54)]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València; santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

Diumenge V de Quaresma (A)

COMENTARI

Ja hem ressuscitat en Crist

La resurrecció de Llätzer (1310) de Duccio di Buoninsegna. Museu d'Art Kimbell, Fort Worth, Texas (EUA)

Tots coneixem la dita: Tot té solució menys la mort. Per això no ens pot estranyar que els miracles de resurrecció cridin tant l'atenció: *Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.* Jesús acaba de ressuscitar Llätzer. Però creure en una resurrecció ara i aquí és difícil. Per això a l'afirmació de Jesús: *El teu germà ressuscitarà*, Marta diu: *Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.* Tanmateix, *Jesús cridà fort: Llätzer, vine a fora. I el mort sortí.* Així d'aquesta forma tan senzilla ens sems que extraordinària Jesús torna a la vida el seu amic Llätzer. Així es fa realitat la primera lectura: *Jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel.* Fa referència també a la fe: *Quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.*

Però la resurrecció de Llätzer només és una ombra de la nostra pròpia resurrecció. Ell va tornar a la mateixa vida d'abans, amb totes les circumstàncies que comporta la vida de cada dia i va tornar a morir. La resurrecció de Crist, en canvi, va ser iniciar una vida absolutament diferent, on han desaparegut dolors, sofriments i mort. Però això ja és realitat ara, per a nosaltres els creients. Jesús diu: *Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més.* Creient en Crist ja som immortals i per això la mort terrenal només és un moment, un punt i seguit en la nostra vida. Pau ens recorda que tenim l'Esperit de Crist: *Si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, ell donarà vida als vostres cossos mortals.* Com a conseqüència: *Vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit.* Des del baptisme compartim la resurrecció. Ja hem ressuscitat! *Visquem, doncs, com a ressuscitats.*

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 37,12-14)

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

► Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-11)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingué l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 11,1-45) (Versió abreujada)

En aquell temps, les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimesu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.» Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.» Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?» Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor.» A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llätzer no morís?» Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?» Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això cridà fort: «Llätzer, vine a fora.» I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.» Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

► Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 37,12-14)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo abriré vuestros sepulcros, y os sacaré de ellos, pueblo mío, y os llevaré a la tierra de Israel. Y cuando abra vuestros sepulcros y os saque de ellos, pueblo mío, comprenderéis que soy el Señor. Pondré mi espíritu en vosotros y viviréis; os estableceré en vuestra tierra y comprenderéis que yo, el Señor, lo digo y lo hago "oráculo del Señor"».

► Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,8-11)

Hermanos: Los que están en la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pero si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justicia. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 11,1-45) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, las hermanas de Lázaro le mandaron recado a Jesús diciendo: «Señor, el que tú amas está enfermo». Jesús, al oírlo, dijo: «Esta enfermedad no es para la muerte, sino que servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella». Jesús amaba a Marta, a su hermana y a Lázaro. Cuando se enteró de que estaba enfermo se quedó todavía dos días donde estaba. Sólo entonces dijo a sus discípulos: «Vamos otra vez a Judea». Cuando Jesús llegó, Lázaro llevaba ya cuatro días enterrado. Cuando Marta se enteró de que llegaba Jesús, salió a su encuentro, mientras María se quedó en casa. Y dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano. Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá». Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará». Marta respondió: «Sé que resucitará en la resurrección en el último día». Jesús le dijo: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre. ¿Crees esto?». Ella le contestó: «Sí, Señor: yo creo que tú eres el Cristo, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo». Jesús se conmovió en su espíritu, se estremeció y preguntó: «¿Dónde lo habéis enterrado?». Le contestaron: «Señor, ven a verlo». Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería!». Pero algunos dijeron: «Y uno que le ha abierto los ojos a un ciego, ¿no podía haber impedido que este muriera?». Jesús, conmovido de nuevo en su interior, llegó a la tumba. Era una cavidad cubierta con una losa. Dijo Jesús: «Quita la losa». Marta, la hermana del muerto, le dijo: «Señor, ya huele mal porque lleva cuatro días». Jesús le replicó: «¿No te he dicho que si crees verás la gloria de Dios?». Entonces quitaron la losa. Jesús, levantando los ojos a lo alto, dijo: «Padre, te doy gracias porque me has escuchado; y sé que tú me escuchas siempre; pero lo digo por la gente que me rodea, para que crean que tú me has enviado». Y dicho esto, gritó con voz potente: «Lázaro, sal afuera». El muerto salió, los pies y las manos atados con vendas, y la cara envuelta en un sudario. Jesús les dijo: «Desatadlo y dejadlo andar». Y muchos judíos que habían venido a casa de María, al ver lo que había hecho Jesús, creyeron en él.